

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/2197-15/2017

Érkezett:

2018 MÁRC 1 0.

Példány:

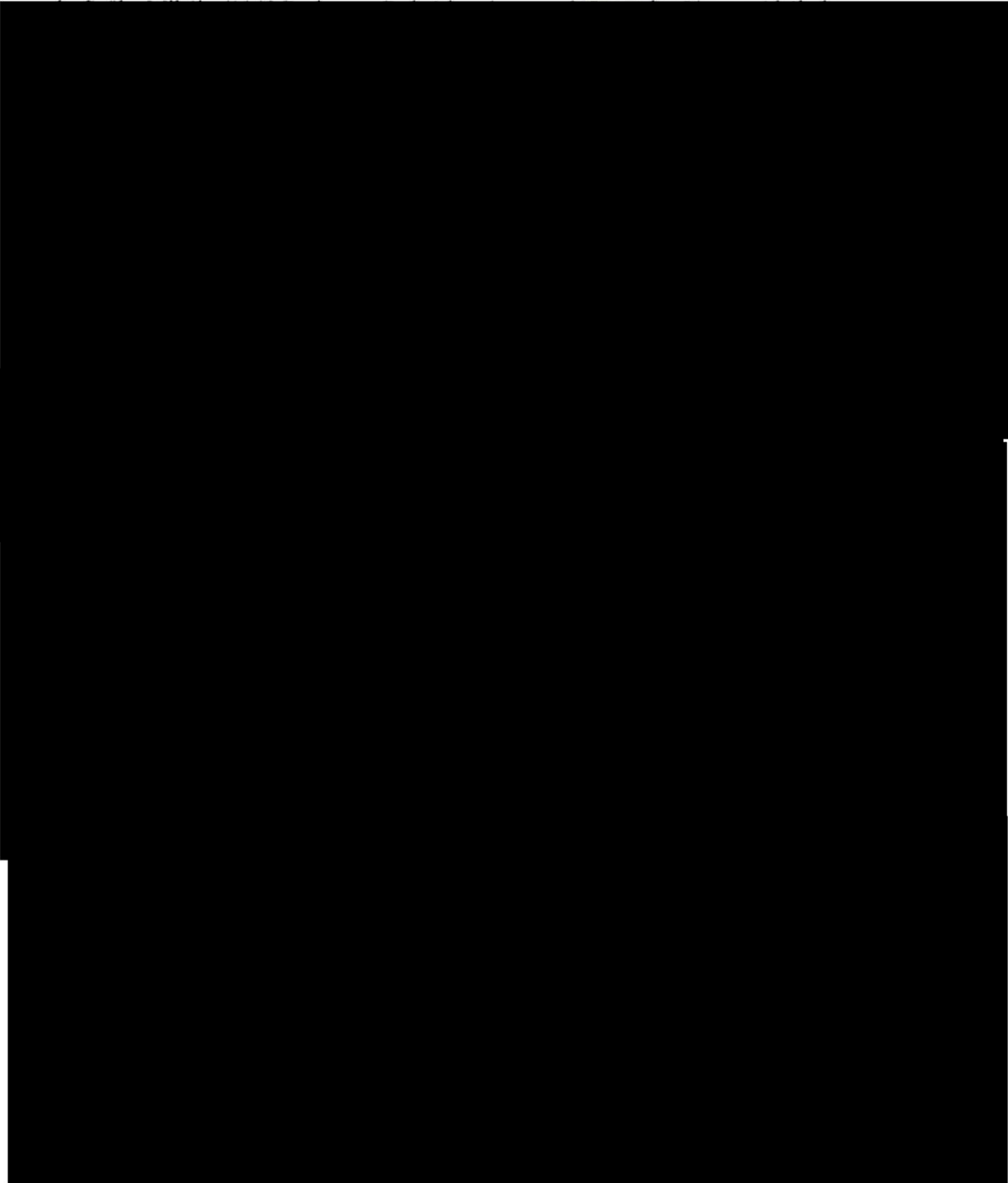
Kezelőiroda:

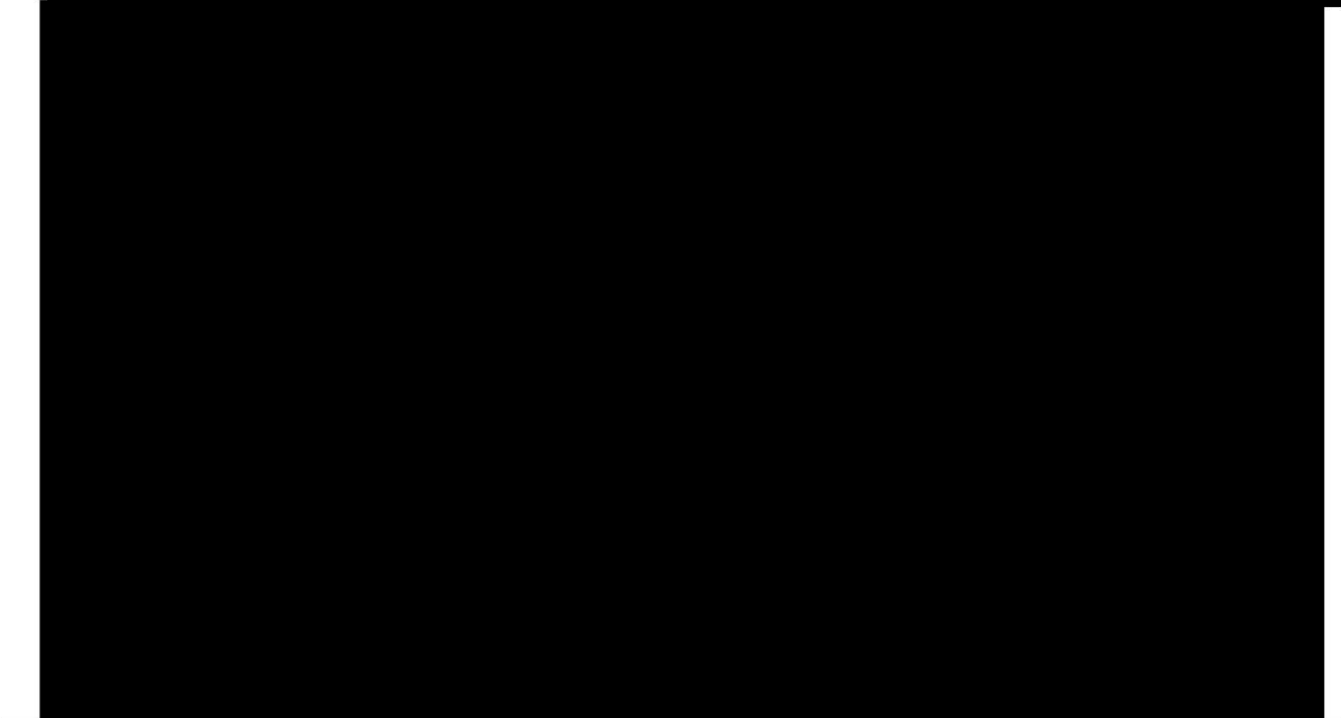
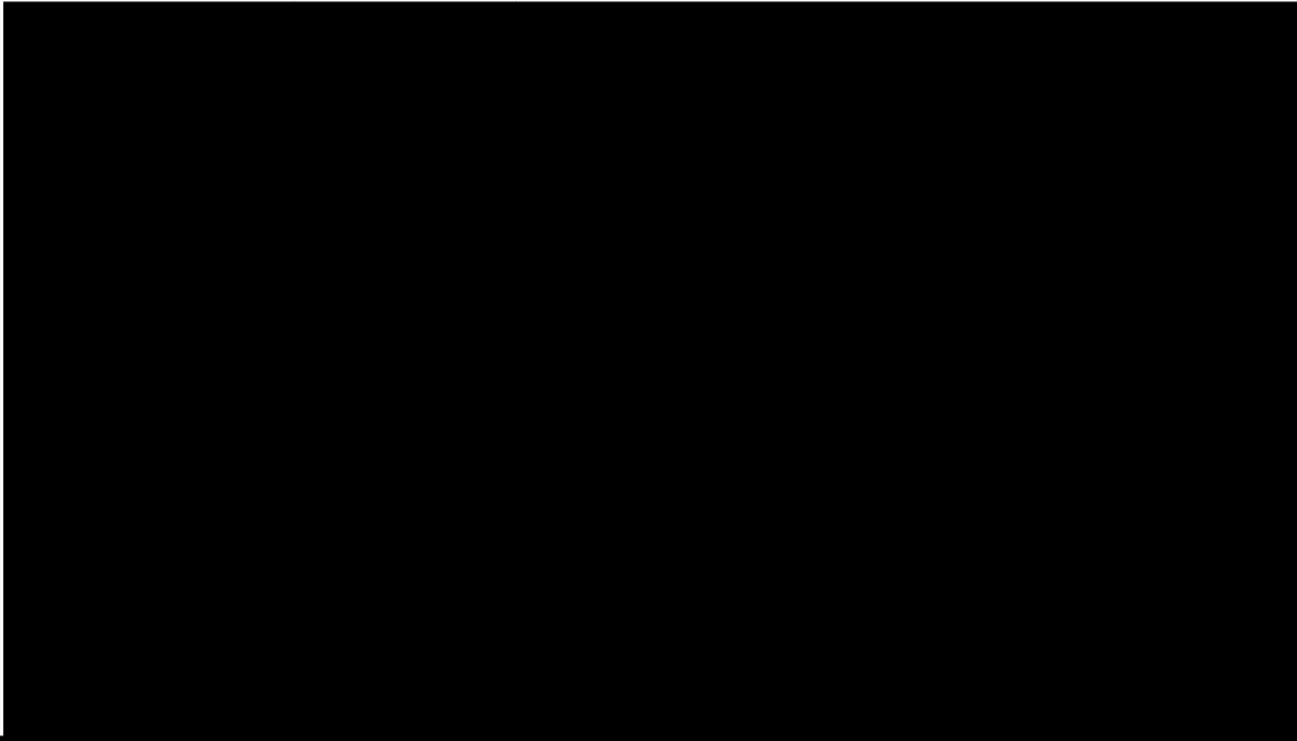
Melléklet:

db

Budapest Környéki Törvényszék
20.P.20.433/2017/13.

A Budapest Környéki Törvényszék

[REDACTED] alperes ellen
személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében meghozta a következő

V é g z é s t

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban Kvtv.) 110. § (6a) bekezdése valamint a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII. 3.) KvVM-EüM együttes rendelet (továbbiakban Zajterhelési határérték rendelet) 1. számú melléklete a bíróság előtt folyamat lévő peres eljárásban az alkalmazandó jog részét képezi.

A bíróság álláspontja szerint a felperesek keresetükben az alperes szezonális magatartására hivatkoznak, amely adott szezonon belül folyamatos tevékenységet jelent. A jogsértés fogalmának megítélése e folyamat ideje alatt megváltozott, így a bíróságnak a jogalap megítélése szempontjából mind a jogszabályváltozás előtti állapotot, mind a jogszabályváltozást követő állapotot a kereset elbírálásakor értékelnie kell, következésképpen adott szezonra tekintettel az akkor hatályos jogszabályi környezetet. (BDT2017.3747.). Ennek megfelelően a bíróságnak a Kvtv. 110. § (6a) bekezdésének 2015. augusztus 1. napjától történő hatálybalépésével, ténylegesen azt tartalommal kitöltő Zajterhelési határérték rendelet 1. számú mellékletének 2016. február 1-jétől hatályos rendelkezései szerint kell megítélni az alperes magatartását ezen időponttól kezdődően. Ebből adódóan a perben a bíróságnak a felek közötti jogviszonyt 2016. január 31-ig a korábbi jogszabályok alapján, 2016. február 1-jétől tanúsított magatartást a hatályba lépett új, az alkotmánybírósági eljárásban támadott jogszabályi rendelkezések alapján kell elbírálnia. Az új jogszabályi rendelkezések a jogsértés fogalmát merőben megváltoztatják, az igényérvényesítés lehetőségét módosítják.

A bíróság kiemeli, hogy a felperesek keresetüket különböző jogcímekre alapítják, többek között pl. dologi jogi jogcímre. A bíróság álláspontja szerint a felperesek dologi jogi igénye szempontjából a régi és az új Ptk. rendelkezéseit egyaránt alkalmazni kell. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptk.) 41. § alapján, ha e

törvény eltérően nem rendelkezik, a Ptk. hatálybalépésekor fennálló dologi jogi jogviszonyokkal kapcsolatos, a Ptk. hatálybalépését követően keletkezett tényekre, megtett jognyilatkozatokra a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. Erre tekintettel a megkeresést a bíróság annyiban pontosítja, hogy a felek közötti dologi jogi jogviszony megítélése szempontjából mind a régi Ptk., mind az új Ptk. rendelkezéseit és az akkor hatályos jogszabályi környezetet alkalmazni kell, hiszen az utóbb keletkezett jogi tényeket, pl. zajhatárérték megváltozását nem hagyhatja figyelmen kívül.

A bíróság végül utal arra, hogy a jogalap megítélésekor elfoglalt jogi álláspontjától függetlenül is figyelemmel kell lenni a jogkövetkezmények levonásakor az új jogszabályi környezetre, a Kvtv. 110. § (6a) bekezdésére és a Zajhatárérték rendelet 1. számú mellékletének módosított rendelkezéseire. Ezt támasztja alá az is, hogy a jogalkotással adott magatartás nem minősül környezetkárosító tevékenységnek, és a bíróság a védelmi szinttel kapcsolatos visszalépés dilemmáját mint új jogi tényként nem hagyhatja figyelmen kívül.

A bíróság egyebekben fenntartja a korábbi 8. sorszámú végzésében kifejtett álláspontját és indítványát.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

Budapest, 2018. február 28. napján

Vojnitsné dr. Kisfaludy Atala s.k.
törvényszéki bíró

A kiadmány hitelül:
Hámori Andrea
tisztviselő